

הטוב, הרע והמכוער

השלישיה המובילה

(המשך מעמוד 6)

לא רווח על קיומן לשרים אחרים, ובכללם חברי הקבינט המדיני. כך גילו חברי הקבינט שנוצר "קבינט ב" תוך קבינט". שלושה מתוך עשרת חברי הקבינט הפכו למעין קבינט-על. אחת המטרות של ישיבות הפורום החדש היתה גיבוש עמדה משותפת. בריעבר הסתבר לכל, גם לשלושת המשתתפים, שנוצרה תלות משולשת ותהליך אינטופי של חיפוי הדדי.

אטיאט נוצרה מודעות לקיומו של הפורום, ובמקביל החלו סימני התמרי מרות בקרב שאר השרים, בפרט חברי הקבינט.

עוז וייצמן, יצחק נבון וחיים ברלב מהמערך התלוננו מדי פעם בקול על התהליך המזור של קבלת ההחלטות. אחד מהם התבטא באחרונה: "לא היה מוזק לשלישיה שירחיבו הכת"פיים..."

גם ריד לוי, אריאל שרון ולעיתים משה ארנס (התלוי במערכת-יחסיו גם ביצחק שמיר מהעבר השני) לא גילו התלהבות מקיומו של הגוף החדש.

אגב, ארנס השתתף בישיבות סגר רות, שכללו גם את פרס, רבין ושמיר, מייד עם תחילת ממשלת-האחרות, אך הפורום הזה התברר כאפיוזי.

יצחק מודעי, בתקופת היותו חבר בקבינט המדיני, התבטא לא פעם נגד התופעה המשולשת.

בקר שריהמערך רבה התסיסה יותר מאשר בקרב חבריהם מהליכוד, מכיוון שבעוד שטיבעי שמנהיג הליכוד כוד יישב בפורומים המוצמצים כיד תר, פחות טיבעי הוא ששניים משרי המערך יגוננו זה על זה, מבלי שפורום מיפלטגי כלשהו אישר זאת.

מפרשה

לפרשה

פרשת פולארד ופרשת הנשק האיראני, שחשפו את הפורום הזה על כל חולשותיו וכישלונותיו, חידדו את הביקורת בעניינו.

בישיבת "שרינו" שהתקיימה בש"כ בוע עבר, הוטחה תלונה חריפה כפי ניהם של שתי צלעות מהמשולש, ר"ב בירפרס: "נאמר שאנו מאמינים לכם שהורג המדיני לא היה מודע לפרטים רבים, אבל אתם הרי יודעים כשנה וחצי על המתרחש. מודע לא מיניתם עוד קודם לכן ועדה שתחקור את אשר קרה?"

כדי לענות על שאלה זו, יש להיזכר בשלוש הפרשיות שבהן עסק, בין ה"יתר, פורום השלושה: גם פרשת-ה"שכ"כ התחילה להתגלגל בתקופת כהר נתן של יצחק שמיר כראש-ממשלה. שומעון פרס הסתבך רק בה בשלב מאוחר יותר, כשלא שעה לאוהרתו של ראובן חוק. ליצחק רבין היה רק קשר קלוש ביותר אליה. בכל זאת, לא ניגחו פרס ורבין את שמיר בפרט.

● פרשת-איראן, לעומת זאת, היתה הצעצוע הפרטי של פרס בתקופת כהר נתן כראש-ממשלה. הוא עקף את ה"מוסר פעמיים: תחילה, כשהטיל את ה"עניין על חבריו אל שווימר ועקב נימ" רוי, ואחר-כך כשהטיל אותו על יועצו עמירם ניר. רק מאוחר יותר הסתבך בה רבין, שנעשה פעיל ביותר לקראת הש"כ לבים המתקדמים של הפרשה. בכל זאת, ניסה שמיר להשתיק את הדי ה"פרשה בישראל, ונהג כאילו מדובר ב"פרשה אמריקאית בלבד.

● חלקו של רבין גדל פלאים ב"פרשת ג'ונתן פולארד. בשבועות האחרונים אומנם לא ברור אם גם לשמיר יש חלק בטעויות שנעשו טרם מתן פסקהדין. פרס כמובן יישר קו עם שותפיו לפורום.

במערכת ה"חפה עליו ואחפה עליו" היה לכל השלושה מה להרוויח. מחקירות למיניהן זה תרת קשר-השתיקה היה לש"ל ושה רק מה להפסיד.

לכן, כשפרס ניסה לחמם את הא" וויהר בניגושית בקואליציה לפני ש" בועות אחרים, לא התרגשו שרים אחרים יתר על המידה. כשיחות שניהלו ביניהם בשבועות האחרונים, ניתחו זאת כהפגנת-שרירים ותו לא.

העולם הזה 2585

הימים, לא שינתה כלום לגבי אנשי חרות.

השילטון נראה שם כמו משהו גנוב, צעצוע שעוד מעט יבוא הגרולים, אלה מהקיצוצים ומההסתדרות, מחברת העובדים ומהשגרירויות, ויקחו אותו חזרה. המיכנה האתגר-מוגרי של מצי ביעי ישראל הוא הצינור שרכו רג' ונתנו לדויד לוי את הפן הנוסף, ה" שות הקיפוח התנקו במצודת זאב, ונתנו לדויד לוי את הפן הנוסף, ה" מושלם, של נציגה האוטנטי של תנועת חרות. ההגשות של לוי עצמו על אי-עדיותו הן רק שימוש מתוחכם, מודע, כסטרוקטורה העדינה של הסוצי"ל לוגיה הישראלית. הדימוי העצמי של הישראלי המיוחל, דימוי שמורכב מ"גשניחיות מהול כתחושת הערכה עצ"מית ריאלי, שביטויה הוא גאוה הישגית על מיקום בצמרת, בא לידי ביטוי בקבוצת המקורבים של רוד לוי.

במיפלגה התאומה, המערך, וגם שם הדינמיקה היא זהה.

המרכז של תנועת-החרות יתכנס בעוד שבועיים, ויבחר. הכוח הממשי של המרכז הוא בבחירת בעלי התפקידים לכנסת ולממשלה. המרכז הוא גם הגוף שבוחר את הושיב-ראש שלו, את יושב-ראש התנועה — מוסר שלא אויש מאז שבגין הלך לשחוק ברחוב צמח — ואת מזכירת התנועה. ה" מילחמה בתוך חרות, מילחמה המת"נהלת כבר שנה שלמה, היא על איש התפקידים האלה. בנוסף לתפקיד ה"דש, שנוצר אחרי שבגין נמוג. אף אחד לא העז לקחת, רישמית, את תפקידו, ולכן נבחר שמיר רק כממלא-מקום. עכשיו, כאשר בוחרים את שמיר כיו"שבי-ראש, לא מחזירים את התפקיד למחשדות-הפארות, כי תפקיד ששוחר

החיים על פני כדור-הארץ, מוקדם ב" הרבה ממה שמספרים לך, וקריסת ה" מיפלגות הגדולות תשנה את חיך ב" תוך המרינה שלך, בהבוק היסטורי שכרגע נראה למרבית האנשים דמיני, אבל כריעבר, לאחר מעשה, יהיה מובן מאליו.

איך אתה חושב, למשל, יגיב השכן שלך אם הוא יראה בטלוויזיה את כל המטה הכללי של צה"ל מתייצב מול המצלמה ומספר לאומה שהצבא לקח את השילטון ליד כדי להציל את המ"דינה?

תנועת חרות קורסת, ונפילתה, ב" צורה הזאת, עשר שנים אחרי שר"ש הרגימה למה אי-אפשר לעשות כלום באמצעות הקלפי, תשפיע מאוד על החיים הממשיים, המידיים, של כל אחר מהאנשים הגרים בצד החסום של היס-התיכון.

חרות אינה רוצה להיות מיפלגת האחד באפריל ★ שרון חותר לברית עם מודעי ★ אלף הליברלים שיצטרפו הם פיצצת-הזמן

הקבוצה, שנקראת "הפורום", היא המצפן. מי שנמצא בה, וגם מי שלא. המוצא הערתי של הנפשות הפועלות, יוכחש כמה שיוכחש עלי-ידי ראש המ"חנה, לוי, חוזר ועולה בשיחות עם הג"פשות עצמן.

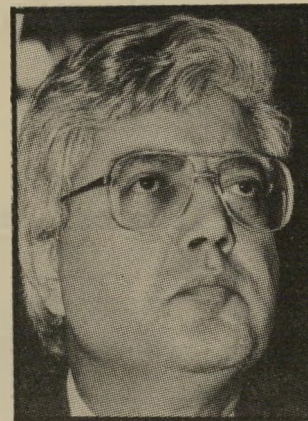
מרבית נושאי הכלים של לוי הם אשכנזים, וכל גאותות תנועת-החרות, הצעירים המיוזרחיים שהוכיחו את עצ"מם — משה קצב, דויד מגן, מאיר שיטרית — כולם חייילים בליגיונות אחרים. רווקא אליהו בן-אלישר, רוקי טור ממוצא פולני, מיכאל קליינר, ער"רדין ממוצא צפון-תל-אביבי ומיכה רייטר, עסקן ממוצא ג'ינג'י, דווקא אלה הם הבורחנית של שריהשיכון, שינסו להוכיח ככינוס הקרוב של הוועידה ש" 40 אחוזים מצירי התנועה הם קופת-הברזל של דויד לוי.

ההסכם, שהושג בשבוע שעבר בין ראשי חרות, הבטיח ללוי את תפקיד (המשך בעמוד 17)

לא יחזרו את התפקיד הזה רוצה, ויק"בל, דויד לוי.

מחנה דויד

דויד לוי, חוזק מזה שהוא פוליטי קאי אותנטי, הוא גם, ככל הנראה, החרותניק הכי אותנטי. הקיפוח, כרגל המונג על רצון עצום להשתייך, הוא המהות של תנועת-החרות, השורה "א" לזהים לשילטון בחרתנו" היא רק מר"באת-היסוס מתוך שיר שכתב ז'בוטיני"סקי בצעם מי רדיפות-מפא"י, כאשר אנשי הישוב המאורגז מנעו עבודה מחברי תנועתו. השיר הוא זעקת עלבון וכאב על "השרון והנגב לא לנו / לא

לוי לא-עדתי

קטיף, לא בציר לא בניין / אלוהים ליגון בחרתנו / ותבחר את אחי לתל"יין."

זו, לאמיתו של דבר, כל האידי"אולוגיה של תנועת-החרות. עשר שנות שילטון, תקופת נצח לדור המצביעים הבא, דור שנולד אחרי מילחמת ששת-

הוועידה של תנועת חרות היא מוסר. לא מוסר סיפורית-אורי, אלא גוף ממשי, אחד ממוסדות התנועה, ככ" תוב בתקנון. לוועידה נשלחים צירים מכל הסניפים, ואלה צריכים לבחור מתוך צירי-הוועידה, את הגוף החשוב ביותר של התנועה, המרכז. בקטע הזה, שלפני בחירת המרכז, פוצץ גסטון מל"כה, אחד הצירים, את מושב הוועידה הקודם שהתכנס לפני שנה, בגני התע"רוכה בתל-אביב.

בוועידה יש היום אלפיים צירים. התוכנית היא, שהוועידה תכריז על עצמה כעל מרכז, ותתחיל לבחור את שאר המוסדות. על הנייר זה נשמע מאוד דמוקרטי: סניפים, נציגים, צ"רים, מרכז. האמת ההיסטורית היא שהמרכז כל הזמן רק גדל. מי שנבחר פעם אחת, הפך לחבר מרכז לכל ימי חייו. לכן, המרכז, שפעם מנה כמה עשרות אנשים, התנפח לממדים צפרי"עיים מיפלצתיים, והפך לגוף שיפוצץ את תנועת-החרות. המודל הזה הועתק

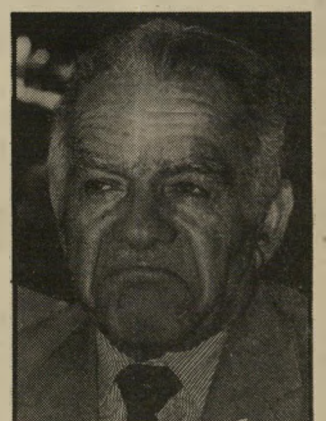

ארנס אנגלו-רסאכסי

את נושאי התפקידים הרישמיים שלה, תתפלג למחנות ולתצורות, ותמתין לבי חירות הכלליות, לכנסת, שיביאו אושר עצום למרבית חברי-התנועה. לאף אחד מכין המתמודדים על ראשות התנועה אין רוב מוחלט בין צירי הוועידה, וכל מי שייבחר יהיה מועמד המיעוט. הת"בוסה הכמעט ודאית בקלפי של מי שלא יהיה, תעורר גלי שימחה אמיתית בין עסקני-חרות, שימחה לאיר.

על מה המילחמה

הקורא המתעניין מתעמק במא"ב בק האיתנים בתוך תנועת-החרות, בערך באותה הלהיטות שבה הוא לומד

שמיר מחתרת

את הנתונים האחרונים המתפרסמים על החור הענקי שנוצר בשיכבת-האר"זון מעל הקוטב הדרומי. משהו, לא משמעותי בטווח העכשווי, מתרחש ב" איזה מקום רחוק, ואין לזה כל השפעה על החיים המידיים כסביבה. הטעות זהה. חור האוזון ישמיד את

וינתן שבי-אור